

การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย

กรอบงบประมาณ ววน. ปีงบประมาณ 2564 จำแนกตามประเภทของทุน

กองทุนส่งเสริม ววน.

งบประมาณด้าน ววน.

47,192 ลบ.

1) ทุนสนับสนุนงานพื้นฐาน
Fundamental Fund

15%

Basic Research Fund & Institutional Capacity Building Fund จัดสรรงบประมาณให้กับ PMU เพื่อนำไปสนับสนุนทุนแก่โครงการงานวิจัยพื้นฐาน และสร้างความเข้มแข็งของงานวิจัยและการบริหารงานวิจัยของสถาบันความรู้และสถาบันวิจัยในหน่วยงาน

7,079 ลบ.

35%

Basic Function Fund จัดสรรงบประมาณตรงไปยังหน่วยงานที่มีภารกิจเฉพาะด้าน ววน. และดำเนินการตามพันธกิจของตนเอง ซึ่งอาจรวมโครงสร้างพื้นฐานด้าน ววน. ระดับชาติ และโครงการริเริ่มสำคัญของประเทศ

16,517 ลบ.

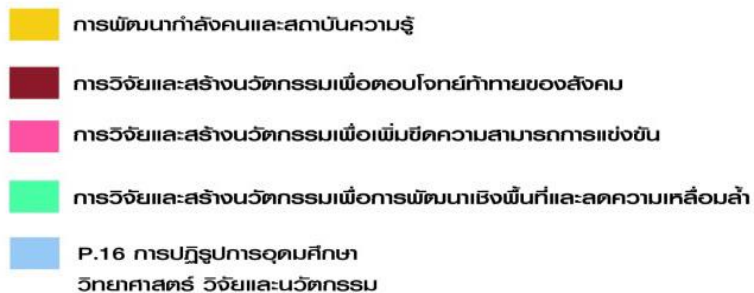
2) ทุนสนับสนุนงานเชิงกลยุทธ์
Strategic Fund

4 Platforms 16 Programs

50%

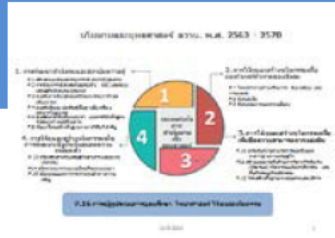
Competitive Funding จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานบริหารจัดการโปรแกรม (Program Management Unit: PMU) เพื่อนำไปสนับสนุนทุน (Granting) แก่หน่วยงานระดับปฏิบัติโดยต้องเป็นการทำวิจัยที่เน้นตอบยุทธศาสตร์และแผนด้าน ววน. ของประเทศ

23,596 ลบ.

แต่ละแพลตฟอร์มและโปรแกรม

4 แพลตฟอร์ม 16 โปรแกรม

แพลตฟอร์ม 1

การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้

P.1 สร้างระบบผลิตและพัฒนากำลังให้มียุทธศาสตร์

P.2 ผลิตกำลังคนระดับสูงรองรับ EEC

P.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาทักษะเพื่ออนาคต

P.4 ส่งเสริมปัญญาประดิษฐ์เป็นฐานขับเคลื่อนประเทศในอนาคต (AI for All)

P.5 ส่งเสริมการวิจัยขั้นแนวหน้าและการวิจัยพื้นฐานที่ประเทศไทยมีศักยภาพ

P.6 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญ (Futurium/Observatory/Synchrotron)

แพลตฟอร์ม 2

การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม

P.7 โจทย์ท้าทายด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และการเกษตร (Zero-waste/PM 2.5/Smart Farming/การจัดการน้ำ)

P.8 สังคมสูงวัย

P.9 สังคมคุณภาพและความมั่นคง

แพลตฟอร์ม 3

การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

P.10 ยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ (BCG Economy/AI&Data Economy/Creative Economy/ Sharing Economy/RDI for S-Curve Industries)

P.11 พัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรม และเขตเศรษฐกิจนวัตกรรม (อุทยานวิทยาศาสตร์/EECi/เมืองนวัตกรรมอาหาร)

P.12 โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการ (ทดสอบ สอบเทียบ มาตรฐาน)

แพลตฟอร์ม 4

การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

P.13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม

P.14 ขจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ (Personalized Poverty Eradication)

P.15 เมืองน่าอยู่ (Smart/Livable City)

แพลตฟอร์มที่ 1 การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2570)

OKR
O1 พัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไปสู่การเป็นประเทศรายได้สูง
KR1.1 นักวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็น 30 คนต่อประชากร 10,000 คน
KR1.2 สัดส่วนแรงงานที่ได้รับการยกระดับทักษะขั้นสูงที่จำเป็นต่องานในปัจจุบันและอนาคตร้อยละ 20 ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและการบริการทั้งหมด
KR1.3 สถาบันวิจัย / ศูนย์วิจัยชั้นนำของโลก จำนวน 10 แห่ง
KR1.4 สัดส่วนบัณฑิต/ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่มีทักษะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
KR1.5 สัดส่วนบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรม (STEM degrees) เพิ่มขึ้นร้อยละ 60

โปรแกรมที่ 1 สร้างระบบผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2565)

OKR

O1.1 พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการพัฒนาและใช้กำลังคนคุณภาพตรงความต้องการของประเทศ

KR1.1.1 มีระบบที่สามารถนำไปใช้เพื่อการประมาณการและวางแผนความต้องการพัฒนากำลังคนของระบบวิจัย และความต้องการของประเทศภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลก

KR1.1.2 มีระบบในการสร้างและสนับสนุนเส้นทางอาชีพนักวิจัยและความต่อเนื่องของการวิจัย เพื่อเพิ่มจำนวนนักวิจัยและพัฒนาเป็น 25 คนต่อประชากร 10,000 คน

KR1.1.3 มีระบบพัฒนากำลังคนร่วมระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคเอกชน เพื่อพัฒนาบัณฑิตคุณภาพ/ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ที่มีทักษะตรงหรือใกล้เคียงกับที่ตลาดงานต้องการ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

KR1.1.4 มีระบบและกลไกดึงดูดและสนับสนุนการเคลื่อนย้ายบุคลากรวิจัยและผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายบุคลากร อย่างน้อย 1,000 คน และมีการดูดซับองค์ความรู้และเทคโนโลยี

โปรแกรมที่ 2 ผลิตกำลังคนระดับสูงรองรับ EEC และระบบเศรษฐกิจสังคมของประเทศ

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2565)

OKR

O1.2 มีกำลังคนระดับสูงรองรับ EEC และระบบเศรษฐกิจสังคมของประเทศ

KR1.2.1 นวัตกรรมจัดการและการฝึกอบรม เพื่อพัฒนากำลังคนระดับสูง ที่สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสอดคล้องต่อความต้องการของการพัฒนาพื้นที่ EEC

KR1.1.2 แรงงานมีทักษะระดับสูง ตรงกับความต้องการเพื่อการพัฒนา EEC โดยการจัดหาและพัฒนาบุคลากรรองรับ 10 อุตสาหกรรมในพื้นที่ EEC ให้ได้ 188,000 คน

แพลตฟอร์มที่ 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2570)

OKR
○2 คนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีคุณค่า และสามารถจัดการปัญหาท้าทายเร่งด่วนสำคัญทางสังคมของประเทศได้อย่างเหมาะสม ด้วยองค์ความรู้ที่เกิดจากการวิจัยและนวัตกรรม
KR2.1 ประชาชนในประเทศไทยมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการมีสภาพแวดล้อมที่ดี ได้แก่ - มีการบริหารจัดการน้ำที่ดีทำให้ความเสียหายที่เกิดจากน้ำท่วมและน้ำแล้งลดลงร้อยละ 50 - มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 - 25 ในปี 2573 เทียบกับกรณีปกติ - มีจำนวนวันที่ปริมาณ PM2.5 เกินค่ามาตรฐานลดลง - ลดปริมาณขยะลงร้อยละ 20
KR2.2 ประเทศไทยมีคะแนนดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) เพิ่มสูงขึ้น และติดอันดับ 1 ใน 3 ของ ASEAN
KR2.3 การแก้ปัญหาภาระโรคที่เป็นปัญหา 1 ใน 3 ของประเทศ
KR2.4 อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ในปี 2565 และเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1.0 ในปี 2570
KR2.5 ประชากรที่มีอายุเกิน 60 ปี ร้อยละ 80 มีสุขภาพดีและพึ่งพาตัวเองได้

โปรแกรมที่ 7 โจทย์ท้าทายด้านทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และการเกษตร

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2565)

OKR
○2.7 ใช้ความรู้ การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อจัดการกับปัญหาท้าทายเร่งด่วนสำคัญของประเทศในด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเกษตร และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
KR2.7.1 ลดขยะครัวเรือนลงร้อยละ 10 ต่อปี ลดขยะอุตสาหกรรมร้อยละ 10 ต่อปี และเพิ่มอัตราการนำขยะ จากทุกกระบวนการกลับมาใช้ขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
KR2.7.2 จำนวนวันที่มีปริมาณ PM2.5 เกินค่ามาตรฐาน (50 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) ลดลง
KR2.7.3 ลดความเสี่ยงหรือความเสียหายจากการขาดแคลนน้ำและอุทกภัยลงร้อยละ 50
KR2.7.4 อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2
KR2.7.5 ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 - 25 ในปี 2573 เทียบกับกรณีปกติ โดยเพิ่ม สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนร้อยละ 30 ในปี 2579 และลดความเข้มข้นการใช้พลังงานลงร้อยละ 30 ในปี 2579 เทียบกับปี 2553
KR2.7.6 อัตราการสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ รวมทั้งพื้นที่ป่าไม้และระบบนิเวศชายฝั่งลดลงร้อยละ 50 จากปีฐาน 2557

โปรแกรมที่ 8 สังคมสูงวัย

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2565)

OKR

O2.8 พัฒนาคนในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตด้วยตนเองได้อย่างมีคุณค่า และสร้างกลไกที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข พร้อมรับสังคมสูงวัย

KR2.8.1 ประชากรที่มีอายุเกิน 60 ปี มีสุขภาพดีและพึ่งพาตัวเองได้ และลดอุบัติการณ์การเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) และโรคที่เกิดในผู้สูงอายุ เช่น อัลไซเมอร์ และพาร์กินสัน

KR2.8.2 มีผลงานวิจัยเชิงบูรณาการที่สะท้อนคุณค่าผู้สูงอายุเพื่อดีงศักยภาพ และพัฒนาสวัสดิภาพของผู้สูงอายุที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย จำนวน 5 เรื่อง

KR2.8.3 เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ช่วยเหลือการดำรงชีวิต (Assisted living) สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานสากล จำนวนอย่างน้อย 15 เรื่อง/ปี ครอบคลุมผู้สูงอายุและคนพิการที่เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

KR2.8.4 นวัตกรรมทางสังคมที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนทุกวัยใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณภาพ มีแรงยึดเหนี่ยวทางสังคม (Social cohesion) และผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ

KR2.8.5 นวัตกรรมเมืองที่ใช้หลักการ Universal Design ที่มีการออกแบบให้เป็นมิตรต่อผู้สูงอายุ คนพิการ และประชากรทุกช่วงวัย อย่างน้อย 30 เมืองตามภูมิภาค

แพลตฟอร์มที่ 3 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2570)

OKR
O3 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม
KR3.1 อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ใน 30 อันดับแรก
KR3.2 อันดับความสามารถด้านนวัตกรรมของไทย วัดจากดัชนีความสามารถด้านนวัตกรรมของโลก (Global Innovation Index) อยู่ใน 30 อันดับแรก
KR3.3 สัดส่วนการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองต่อการพึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอก จาก 10:90 เป็น 30:70
KR3.4 การเติบโตของอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ใหม่ (New S-Curves) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี
KR3.5 จำนวนวิสาหกิจที่ลงทุนด้านวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม อย่างน้อย 100 ล้านบาทต่อปี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมดที่ลงทุนด้านวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม

โปรแกรมที่ 10 ยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2565)

OKR

O3.10a พัฒนาและยกระดับความสามารถการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ด้วยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

KR3.10a.1 การลงทุนวิจัยและนวัตกรรมของผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรม S-Curves เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี

KR3.10a.2 จำนวนผู้ประกอบการไทยขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรม S-Curves ที่ลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

KR3.10a.3 การขาดดุลการชำระเงินทางเทคโนโลยี (Technology balance of payment) ลดลง 100,000 ล้านบาท

แพลตฟอร์มที่ 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2570)

OKR
O4 กระจายความเจริญและสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจสังคมท้องถิ่น ด้วยความรู้และนวัตกรรม
KR4.1 ตำบลร้อยละ 50 ของประเทศเข้าสู่กระบวนการนำเอาความรู้และนวัตกรรมไปใช้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
KR4.2 คนจนกลุ่มรายได้ร้อยละ 40 ล่างมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี
KR4.3 จำนวนเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัย และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
KR4.4 ดัชนีการพัฒนาอย่างทั่วถึง (Inclusive Development Index: IDI จัดทำโดย World Economic Forum (WEF)) ของไทย ถูกจัดอันดับอยู่ใน 10 อันดับแรก ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา
KR4.5 ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง โดยความแตกต่างระหว่างสัดส่วนกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่อหัวมากที่สุด 20% บนกับ 20% ล่างของจังหวัด ไม่เกิน 3 เท่า

โปรแกรมที่ 13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม

(ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญภายในปี พ.ศ. 2565)

OKR

O4.13 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองบน
ฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

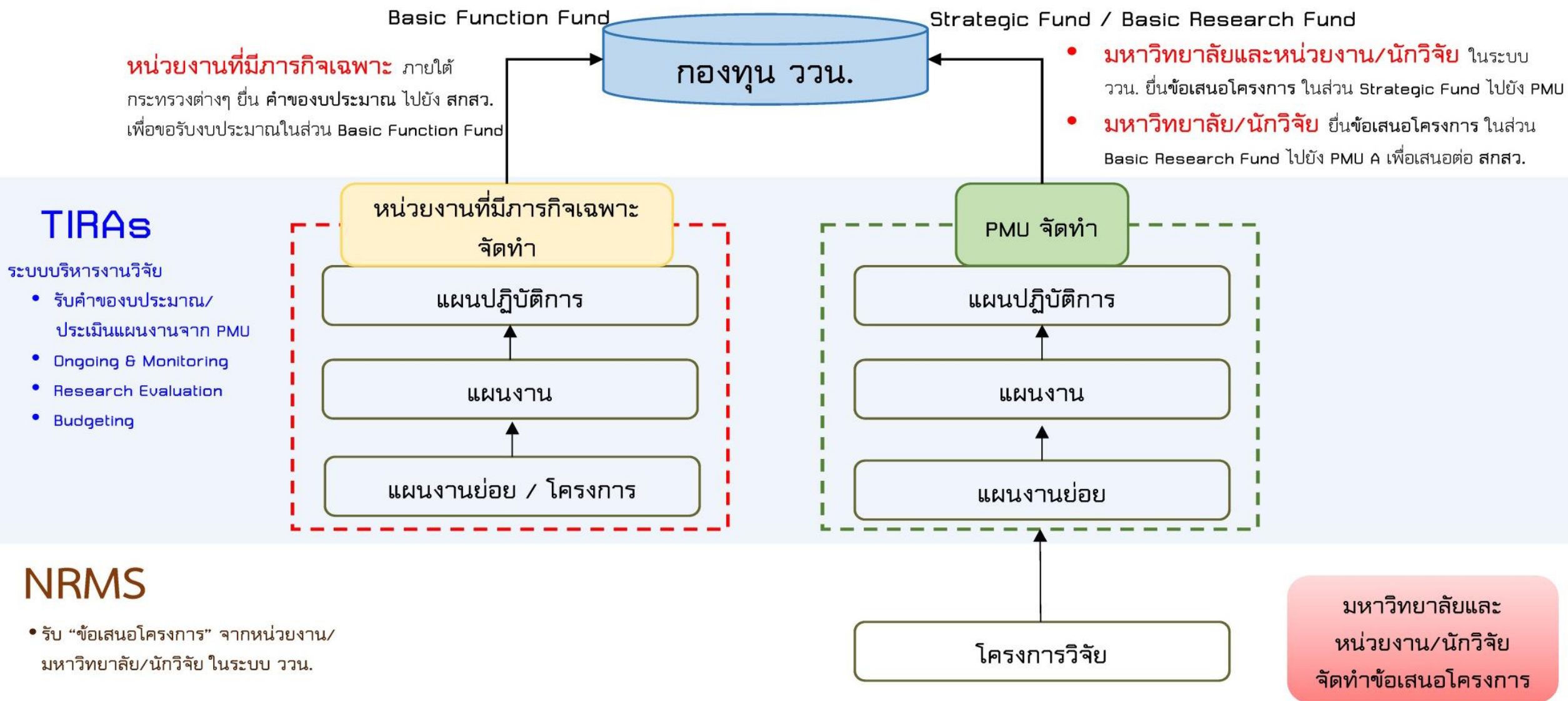
KR4.13.1 เกิดนวัตกรรมชุมชน เพื่อยกระดับรายได้ให้กับชุมชน ปีละ 1,000 นวัตกรรม

KR4.13.2 จำนวน smart Community /ชุมชนนวัตกรรม มีความสามารถในการพัฒนาการพึ่งตนเองและ
จัดการตนเอง เพิ่มขึ้น 3,000 ชุมชน

KR4.13.3 มูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานทุน ทรัพยากร วัฒนธรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

การเสนอคำของบประมาณด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ต่อ กสว.

ผ่านระบบสารสนเทศ

องค์ความรู้ในการทำวิจัย

- ความรู้ในเนื้อหา
- ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย
- ความรู้และทักษะการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย/คณะผู้วิจัย

- การศึกษา
- ทำงานอะไร ที่ไหน
- เคยทำวิจัยมาหรือไม่ ระดับใด
- มีทีมงานครบเครื่องตามสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ข้อเรื่อง

มองเห็นประเภทของงานวิจัย ว่าเป็น Research ปริมาณ-คุณภาพ

และลักษณะ design เช่น

ปรากฏการณ์ กรณีศึกษา

สำรวจ เปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ ทดลอง ผสานวิธี วิจัยและพัฒนา

เชิงปฏิบัติการ

ตรวจสอบ PLATFORM และ OKR สำหรับกองทุนวิจัย วช ทั้งระดับบัณฑิตศึกษาและงานวิจัย

ความสำคัญของปัญหา

- ▶ เป็นปัญหาจริงหรือไม่ ปัญหาของใคร
- ▶ สิ่งแปลกใหม่ ยังไม่มีใครทำ
- ▶ เคยมีคนทำแต่ต้องการทำซ้ำเพราะอะไร
- ▶ ปัญหาไม่ควรกว้างมากเกินไปจนหาข้อสรุปไม่ได้ และสิ่งที่ผู้วิจัยตั้งใจจะทำก็จะทำไม่ได้ หรือ ความเป็นไปได้ในการทำน้อยมาก

วัตถุประสงค์

- ▶ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และ **research design**
- ▶ ดำรวจ
- ▶ เปรียบเทียบ
- ▶ ความสัมพันธ์
- ▶ ทดลอง

เชิงสำรวจแบบ Comparative correlation design

วชิราวุฒิ หวังสม. (2561). คุณลักษณะความฉลาดและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบ. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณินพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล, รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบที่มีลักษณะชีวสังคมต่างกัน 2) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในกลุ่มคุณลักษณะความฉลาดและลักษณะทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบทั้งในด้านรวมและด้านย่อยที่มีลักษณะชีวสังคมต่างกัน 3) เพื่อศึกษาปัจจัยในกลุ่มคุณลักษณะความฉลาดและลักษณะทางสังคมสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบทั้งในด้านรวมและด้านย่อยที่มีลักษณะชีวสังคมต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ป่วยที่ขึ้นทะเบียนในคลินิกพิเศษโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่มีความเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบ โรงพยาบาลองค์กรักษ์ อำเภององค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง ผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด และผู้ป่วยโรคไขมันในเลือดสูง จำนวน 370 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร ใช้การเก็บแบบสอบถามตัวแปรต้นและตัวแปรตามเป็นมาตรประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 7 ตอน ที่มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.76 ถึง 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา วิเคราะห์ค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับ

ผลวิจัยพบว่า 1) ผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบที่มีลักษณะชีวสังคมต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและความฉลาดทางสุขภาพทั้งด้านรวมและรายด้านในกลุ่มเพศชาย กลุ่มระดับประถมศึกษา กลุ่มจำนวนปีที่รับรู้ว่าป่วย 1-5 ปี และกลุ่มผู้ป่วยที่มีโรคร่วม 3) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและความฉลาดทางจิตวิญญาณที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองตีบทั้งด้านรวมและรายด้านในกลุ่มเพศชาย กลุ่มตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป กลุ่มระดับประถมศึกษา กลุ่มอนุปริญญาตรี/ปริญญาตรี และกลุ่มผู้ป่วยที่มีโรคร่วม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับในด้านรวม พบว่า ตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมทาง

การวิจัยและ พัฒนา R&D Research and Development design in Education

ชื่อเรื่อง	การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง
ผู้วิจัย	ปริญวิทย์ นุราช
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทันตแพทย์หญิง เกศกาญจน์ เกศวายุธ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและออกแบบโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางจากการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ 2) เพื่อทดสอบประสิทธิผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางของนิสิตทันตแพทย์ เก็บข้อมูลจากแบบวัดความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปาก แบบวัดพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง แบบทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสุขภาพช่องปาก และแบบประเมินการทดสอบปฏิบัติกับผู้ป่วยจำลอง ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .980, .974, .944, และ .938 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตทันตแพทย์ 60 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา สถิติพื้นฐาน สถิติความแปรปรวนหลายตัวแปร (MANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated ANOVA) และพบผลการทดสอบโปรแกรมฯ พบว่า นิสิตทันตแพทย์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยของความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโปรแกรมฯ ในระยะวัดผลหลังการทดลองทันที (Pillai's Trace = 0.843, $F = 152.858$, $P < .05$) ซึ่งโปรแกรมฯ มีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับมากที่มีต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปาก ($\omega^2 = .256$) และพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง ($\omega^2 = .306$) 2) ผลการวิเคราะห์คะแนนความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรในระยะวัดผลหลังการทดลองทันทีและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างกลุ่มการทดลองและครั้งของการวัดของตัวแปรความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง ($F = 14.266$, 6.316 , $\omega^2 = .791$, $.912$, $P < .05$)

การวิจัยและ พัฒนา R&D Research and Development design in Education

พิชชาดา สุทธิแป้น. (2559). การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการจัดการตนเองที่มีต่อพฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและผลลัพธ์สุขภาพ สำหรับผู้สูงอายุที่มีความดันโลหิตสูง. ปริญญาโท ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ กิตติพิชัย.

การศึกษานี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อการสร้างและออกแบบ โปรแกรมการจัดการตนเองที่มีต่อพฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและผลลัพธ์สุขภาพ สำหรับผู้สูงอายุที่มีความดันโลหิตสูง 2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพโปรแกรมการจัดการตนเองที่มีต่อ พฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและผลลัพธ์สุขภาพ สำหรับผู้สูงอายุที่มีความดันโลหิตสูง ตามเกณฑ์ 75/75 ที่ได้กำหนดไว้ และ 3) เพื่อทดสอบประสิทธิผลโปรแกรมการจัดการตนเองที่มีต่อ พฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและผลลัพธ์สุขภาพ สำหรับผู้สูงอายุที่มีความดันโลหิตสูง กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการจัดการตนเองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการดูแล รักษาพยาบาลตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ ดี แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง โปรแกรมการจัดการตนเอง เครื่องวัดความดันโลหิต เครื่อง ชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร (MANCOVA) วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปรแบบวัดซ้ำ (MANCOVA with Repeated Measure) วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation analysis) และวิเคราะห์ประสิทธิภาพของโปรแกรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

ผลการวิจัย พบว่า 1) การทดลองแบบรายบุคคล แบบกลุ่มเล็ก และแบบกลุ่มใหญ่มี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) ภายหลังสิ้นสุดการทดลอง กลุ่มทดลองมีพฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและค่าดัชนีมวลกายมากกว่ากลุ่มควบคุม ($p \leq .05$) 3) ส่วนในระยะ ติดตามอีก 1 เดือน กลุ่มทดลองมีพฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและผลลัพธ์ทางสุขภาพ มากกว่ากลุ่มควบคุม ($p \leq .05$) 4) ภายหลังสิ้นสุดการทดลองและระยะติดตามอีก 1 เดือน กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรม การดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดีและดัชนีมวลกายมีการเปลี่ยนแปลงดีกว่าเมื่อเทียบกับ ระยะก่อนการทดลอง ($p \leq .05$) แต่ไม่พบการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มควบคุม ส่วนค่าความดันโลหิตของ กลุ่มทดลองในระยะติดตามอีก 1 เดือนมีพัฒนาการดีขึ้น ($p \leq .05$) และ 5) พฤติกรรม การดำเนินชีวิต อย่างมีสุขภาวะที่ดีมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลลัพธ์ทางสุขภาพ ($p \leq .05$)

Technical Action

Research (TAR)

การวิจัยเชิง

ปฏิบัติการแบบ

เทคนิค

นักวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก

ศิริเนตร สุขดี. (2560). การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของกลุ่มเสี่ยงโรค
ไม่ติดต่อเรื้อรังด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน. ปริญญาโท. (การวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ดวงจันทร์

PAOR อย่างน้อย 2 วงรอบ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบท สถานการณ์ สาเหตุและแนวทางการ
แก้ปัญหาสุขภาพกลุ่มเสี่ยงโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง 2) เพื่อสร้างผู้นำนักปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพด้วย
การมีส่วนร่วมของชุมชน 3) ศึกษาประสิทธิผลการใช้โปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพใน
กลุ่มเสี่ยงโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และ 4) พัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพกลุ่มเสี่ยงโรคไม่
ติดต่อเรื้อรังด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม โดยผู้ร่วมวิจัยขับเคลื่อนในพื้นที่ 10 คน กลุ่มเสี่ยงที่เข้าร่วม
วิจัยในบทบาทผู้นำนักปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ 10 คน และกลุ่มเสี่ยงฯ ที่เข้าโปรแกรมฯ 51 คน
โดยใช้การมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ตั้งแต่ศึกษาบริบทพื้นที่ ร่วมวางแผน นำแผนไปปฏิบัติ และปรับปรุง
สรุป เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบวัดการรับรู้ความสามารถตนเอง การควบคุม
ตนเอง การดูแลสุขภาพตนเอง ที่มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .82, .86 และ .70
ตามลำดับ และผลลัพธ์ด้านสุขภาพ

ผลการวิจัยพบว่า 1) บริบทชุมชนบางเกลือเป็นชุมชนกึ่งเมืองและชนบท มีสถิติกลุ่มเสี่ยงโรค
ไม่ติดต่อเรื้อรังสูง ประชาชนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางด้านสุขภาพ สาเหตุที่ทำให้คนในชุมชนมีสุขภาพดี
ได้แก่ แรงจูงใจ เจตคติ และความสามารถในการดูแลสุขภาพ สาเหตุที่เอื้อต่อการปฏิบัติตัว ได้แก่ มี
พื้นที่ว่างสำหรับการออกกำลังกาย มีนโยบายร่วมกันเรื่องการคัดกรอง และสาเหตุส่งเสริมการปฏิบัติ
ตัว ได้แก่ การมีตัวแบบจากพ่อแม่และเพื่อน การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน และมีกิจกรรมการออกกำลังกาย
ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสาเหตุหลักที่ทำให้คนในชุมชนของกลุ่มผู้สูงอายุมีสุขภาพดี
มาจากปัจจัยสำคัญคือ การดำรงชีวิตประจำวันตามแบบดั้งเดิมและเรียนรู้ที่จะพัฒนาสุขภาพตนเอง
เสมอ และนำสาเหตุหลักมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ คือ
แรงจูงใจ เจตคติ การรับรู้ความสามารถ การควบคุมตนเองในการดูแลสุขภาพ และการสนับสนุนกลุ่ม
เพื่อน 2) กระบวนการพัฒนาผู้นำนักปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ผู้ร่วมวิจัยร่วมกันวิเคราะห์จัดทำ
แนวทางกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ และเข้าร่วมกิจกรรมทดลองใช้แนวทางกิจกรรมฯ พร้อม
ทั้งร่วมกันปรับปรุง เพื่อให้ได้จริงในกลุ่มเสี่ยง พบว่า ผู้นำฯ มีการรับรู้ความสามารถตนเอง การควบคุม
ตนเอง และดูแลตนเองเพิ่มขึ้น (pre-01) และเขียนคัมภีร์ข้อควรปฏิบัติ (pre-05) 2) พบว่าระดับ

Participatory

Action

Research

(PAR)

การวิจัยเชิง

ปฏิบัติการ

แบบมีส่วนร่วม

ชุมชนเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็น

กลุ่มคนภายใน

ดิษยุทธิ์ บัวจุม.(2556). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เพื่อสร้างความสนใจและ

ทักษะในอาชีพท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านพะเนงวิทยา. ปริญญาโท วน.ด.

(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง, อาจารย์ ดร.พรณี บุญประกอบ, อาจารย์ ดร.สุภาพร ธนะชานันท์.

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาลัทธิสูตรท้องถิ่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน 2) ศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงความสนใจ และทักษะในอาชีพ ท้องถิ่นจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน 3) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานในกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของบ้านพะเนง และโรงเรียนบ้านพะเนงวิทยา โดยมีผู้ร่วมวิจัย 21 คน และกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการพัฒนา 23 คน รวม 44 คน ดำเนินการวิจัยเริ่มตั้งแต่ระยะเตรียมความพร้อม ผู้ร่วมวิจัย และระยะดำเนินการวิจัย 3 วงรอบ ได้แก่ 1) ระดมความคิดเห็นของผู้ร่วมวิจัยเพื่อการวางแผนด้วย เทคนิค A-I-C และร่วมพัฒนาลัทธิสูตรและจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนให้นักเรียนสร้างความรู้จากหลักสูตร อาชีพพธำผ่ายลูกแก้วและทำอุปกรณ์ทอผ้า 2) สร้างความสนใจและทักษะในอาชีพท้องถิ่นให้แก่นักเรียนโดยผู้ ร่วมวิจัย และดำเนินโครงการเสริมการเรียนรู้ 2 โครงการ และ 3) ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดโครงการ เพิ่มเติม 3 โครงการ และเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อประเมินความสนใจ และทักษะการ ทำงานในอาชีพท้องถิ่น พบผลการวิจัยดังนี้

1. กระบวนการพัฒนาลัทธิสูตรท้องถิ่นมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของ นักเรียน 2) ร่วมตัดสินใจเลือกอาชีพในชุมชน 3) สร้างลัทธิสูตรท้องถิ่น 4) วิพากษ์ลัทธิสูตรท้องถิ่น และ 5) ทดลองใช้และปรับปรุงลัทธิสูตร ผลจากการพัฒนาได้ลัทธิสูตรท้องถิ่น รายวิชาอาชีพพธำผ่ายลูกแก้วและทำ อุปกรณ์ทอผ้า จำนวน 60 ชั่วโมง โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้านควบคู่การฝึกปฏิบัติจริง

2. ผลการเปลี่ยนแปลงความสนใจ และทักษะในอาชีพท้องถิ่น พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนพธำผ่าย ลูกแก้วมีความสนใจในอาชีพอยู่ในระดับสนใจมาก ($X = 4.27$) และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยพบว่า ปัจจัยที่มี ผลต่อความสนใจของนักเรียน ได้แก่ ผลความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน การมองเห็นคุณค่าของการพธำผ่าย ลูกแก้ว มีประสบการณ์ในการทอผ้ามาก่อน และอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีคนทอผ้าให้เห็น 2) นักเรียนที่เรียนทำ

อุปกรณ์ทอผ้ามีความสนใจในอาชีพตามเกณฑ์ที่กำหนด ($X = 4.09$) 3) ด้านทักษะในอาชีพท้องถิ่นของนักเรียนที่ เรียนพธำผ่ายลูกแก้วอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับร้อยละ 83.27 และปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียน มีทักษะดี ได้แก่ การได้ฝึกปฏิบัติจริง ความสามารถในการถ่ายทอดของปราชญ์ชาวบ้าน และประสบการณ์เดิมในการ ทอผ้าของนักเรียน 4) นักเรียนที่เรียนทำอุปกรณ์ทอผ้ามีทักษะอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับร้อย ละ 79.36 และปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทำอุปกรณ์ทอผ้าอยู่ในระดับดี ได้แก่ การได้ฝึกปฏิบัติจริง

ยงยุทธิ์ แสงประสิทธิ์. (2554). รูปแบบการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยกระบวนการ การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี. ปริญญาโท วน.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.พรณี บุญประกอบ, ศาสตราจารย์ นพ.รณชัย คงสกนธ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในชุมชน ของชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี 2) พัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัวใน ชุมชน โดยกระบวนการการมีส่วนร่วม และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการป้องกันปัญหาความรุนแรง ในครอบครัวในชุมชน โดยกระบวนการการมีส่วนร่วมตามที่ได้พัฒนาขึ้น โดยแหล่งข้อมูลที่ศึกษาเป็น ชุมชนแห่งหนึ่งของจังหวัดปทุมธานี การดำเนินการมี 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการวิจัย ซึ่งเป็นระยะ เตรียมการและศึกษาข้อมูลเบื้องต้น และระยะทำวิจัย ซึ่งใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยความร่วมมือของผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน ในการร่วมกันพัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหาความ รุนแรงในครอบครัวในชุมชน ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิพากษ์ร่วมกัน โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 32 คน การ วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนในลักษณะพรรณนาความ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุมชนที่ศึกษามีสภาพความรุนแรงในครอบครัวทางวาจาจากมากที่สุด รองลงมาคือทาง ร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ ตามลำดับ โดยระดับครอบครัวที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหา มีมาก ที่สุด รองลงมาคือระดับที่มีความขัดแย้งหรือความรุนแรงแต่ไม่ปรากฏผลชัด ส่วนระดับที่ความรุนแรง ปรากฏชัดและต่อเนื่อง มีประมาณ 20 ครอบครัว และพบว่าชุมชนย่อยที่มีพื้นที่จำกัด แออัด และมี สภาพทางเศรษฐกิจไม่ดี จะมีปัญหาความรุนแรงในทุกรูปแบบ ส่วนชุมชนย่อยอื่นๆ ที่มีสภาพเสี่ยงน้อย กว่าจะมีความรุนแรงน้อยกว่าแต่ก็พบว่ายังคงมีปัญหา โดยสาเหตุของปัญหามาจากทั้งสภาพภายใน ตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม

2. วิธีการพัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหา มีการดำเนินการใน 2 วงรอบ โดยวงรอบแรกได้ พัฒนาผู้นำชุมชนด้วยกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกิจกรรมวิเคราะห์ปัญหา และพัฒนาครอบครัว แกนนำด้วยกิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะในการใช้ชีวิตครอบครัว การสังเกตและสะท้อนผล พบว่า เกิดความร่วมมือของหลายฝ่ายในชุมชนจนทำให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมายคือผู้นำชุมชนมีความรู้ เข้าใจ และมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ปัญหา และครอบครัวแกนนำมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปใน

Mixed Methods

Action Research

-MMAR

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ผสมวิธี

ชื่อเรื่อง	การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมผสานวิธีเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกกระบบในจังหวัดนครปฐม
ผู้วิจัย	เขตไทย สีนธุสุวรรณ
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฐาตุกรณ์ จันประเสริฐ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมผสานวิธีครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทำความเข้าใจสถานการณ์การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกกระบบ 2) ศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกกระบบ และ 3) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกกระบบ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มกับนักเรียนนอกกระบบ 14 คน และครู 8 คน และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามมาตรฐานค่า 6 ระดับ จำนวน 36 ข้อ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาคเท่ากับ 0.95 โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมผสานวิธีมีการดำเนินการ 2 รอบ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวางแผน 2) ขั้นปฏิบัติการ 3) ขั้นสังเกต และ 4) ขั้นสะท้อนผล ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนนอกกระบบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 14 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนนอกกระบบให้ความหมายของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 4 ประเด็น ได้แก่ การช่วยเหลืองานของครอบครัว การหารายได้เสริม การพักผ่อนหย่อนใจ และการศึกษาหาความรู้ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง 2) สถานการณ์ที่เป็นปัญหาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มี 3 ประการ ได้แก่ ด้านบุคคล ประกอบด้วย จากนักเรียนนอกกระบบและจากครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมจากครอบครัวและสภาพแวดล้อมจากโรงเรียน และด้านการจัดระบบการศึกษา 3) รูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกกระบบ จากการศึกษาพบรูปแบบพฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประกอบด้วย สะท้อนความเข้าใจการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมสร้างการรับรู้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมพลังการเรียนรู้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และสะท้อนผลการปฏิบัติ และ 4) ผลการเปลี่ยนแปลงจากการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านปริมาณ ด้านความเข้มข้น และด้านคุณภาพการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้จากการวัดพฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจในการใช้เวลาว่าง และการสนับสนุนทางสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังดำเนินกิจกรรม พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Emancipatory

Action Research

-EAR

การวิจัยปฏิบัติการ

เชิงวิพากษ์

เก ประเสริฐสังข์. (2561). การวิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์เพื่อสร้างรูปแบบและกลไกการจัดการขยะอย่าง
ครบวงจรบนฐานการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน. ปรินญาณินพนธ์ ปร.ด. (การวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา, ดร.สมไทย วงษ์เจริญ.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบและกลไกการจัดการขยะอย่างครบวงจร
บนฐานการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน และสังเคราะห์รูปแบบและกลไกการจัดการขยะอย่าง
ครบวงจรของโรงเรียนและชุมชน โดยดำเนินการในพื้นที่ตำบลเกาะหวาย อำเภอปากพลี จังหวัด
นครนายก ซึ่งมีกลุ่มผู้ร่วมวิจัย 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มชุมชน ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชนและสมาชิกในชุมชน
จำนวน 22 คน 2) กลุ่มนักเรียนและครูในโรงเรียนจำนวน 20 คน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิจัย
ปฏิบัติการเชิงวิพากษ์แบบมีส่วนร่วมซึ่งประกอบด้วยช่วงการลาดตะเวน และช่วงวิจัยเชิงปฏิบัติการ
ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การเปิดวง
สุนทรียสนทนา การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์
เนื้อหา จากนั้นนำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาอย่างละเอียด ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบและกลไกใน
การจัดการขยะอย่างครบวงจรบนฐานการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน ประกอบด้วย
4 องค์ประกอบ (4C) ได้แก่ 1) การสร้างพื้นที่สาธารณะของกลุ่ม (Create Public Sphere) เพื่อเป็น
พื้นที่สำหรับดำเนินการปฏิบัติการสื่อสารให้เกิดความคิดเห็นที่สอดคล้อง ความเข้าใจที่ตรงกัน และ
มติเอกฉันท์ ในการร่วมกันค้นหาแนวทางการป้องกัน การหลีกเลี่ยง หรือดำเนินการเพื่อการ
เปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ที่ไม่สมเหตุสมผล ไม่ยั่งยืน และไม่ยุติธรรม ให้ดีขึ้นในลำดับต่อไป 2) การ
เปลี่ยนการเรียนรู้ (Change Learning) โดยมีรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ 2 ลักษณะด้วยกันคือ
กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (Learning by Doing) และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการถ่ายทอด
ทางสังคม (Learning by Socialization) 3) การเปลี่ยนความเข้าใจ (Change Understanding)
เป็นผลลัพธ์ของการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาซึ่งเปลี่ยนแปลงความเข้าใจ ประกอบด้วย ด้าน
ความรู้สึก ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการจัดการขยะ และการตระหนักต่อ
ปัญหาและผลกระทบจากปัญหาขยะ ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการขยะและวิธีการ
คัดแยกขยะ 4) การเปลี่ยนพฤติกรรม (Change Behavioral) เป็นผลลัพธ์ของการทำกิจกรรมการ
เรียนรู้ที่นำมาซึ่งเกิดพฤติกรรมลดขยะ พฤติกรรมแยกขยะ และพฤติกรรมกำจัดขยะ
ภายใต้เงื่อนไขแห่งการปฏิบัติ 3 ด้าน ได้แก่ เงื่อนไขด้านรายได้ เงื่อนไขด้านการตระหนัก
ต่อสิ่งแวดล้อม และเงื่อนไขด้านบุญ

การวิจัยผสมวิธี

แบบการทดลอง

Mixed

Methods –

Intervention

design

อารยา เชียงของ. (2561). ผลการพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพด้วยการจัดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน. ปรินญานิพนธ์ ปริญญาโท. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญานิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.อังศินันท์ อินทรกำแหง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ดวงจันทร์.

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยผสมวิธีด้วยรูปแบบขั้นสูง: การวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาประสบการณ์และมุมมองที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน 2) เพื่อศึกษาเงื่อนไขและมุมมองที่เกี่ยวข้องกับความรอบรู้ด้านสุขภาพในผู้ป่วยโรคเบาหวาน 3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพด้วยการจัดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน 4) เพื่อศึกษาความคงทนของความรอบรู้ด้านสุขภาพ พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำตาลสะสมในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

การวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2 จำนวน 13 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า 1) ประสบการณ์รุนแรงทางลบที่รุนแรงที่เกิดจากภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน และเป็นประสบการณ์ตรงมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ได้แก่ การสูญเสียอวัยวะ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง ครอบครัวเดือดร้อน และต้องสูญเสียชีวิตที่กำลังรุ่งเรืองของตนเอง ส่วนมุมมองของการเป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานพบว่าผู้ป่วยมีมุมมอง 3 ประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 โรคเบาหวานเป็นโรคที่ไม่รุนแรง ประเด็นที่ 2 โรคเบาหวานทำให้ชีวิตยุ่งยาก และประเด็นที่ 3 กลุ่มผู้ป่วยโรคเบาหวานที่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ได้จะมีมุมมองว่าการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ต้องเกิดจากการพึ่งพาตนเอง

การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2 จำนวน 40 คน สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน โดยใช้แบบวัดจำนวน 2 ฉบับ และผลระดับน้ำตาลสะสมในเลือด วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม การวิเคราะห์แปรปรวนแบบสองทาง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ พบว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพและการสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด เมื่อพิจารณาความแปรปรวนทางเดียวพบว่ากลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการควบคุมน้ำตาลในเลือดสูงกว่ากลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองมีระดับน้ำตาลสะสมในเลือดต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปใช้พัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและความคงทนของพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2

การวิจัยผสมวิธี

Mixed

Methods –

Sequential

Explanatory

Quant – Qual

Design

เชิงปริมาณนำ

ตามด้วยเชิง

คุณภาพ

ชื่อเรื่อง	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีความเสี่ยงต่อโรคหัวใจขาดเลือด
ผู้วิจัย	นวรรตน์ สุทธิพงศ์
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นริศรา พึ่งโพธิ์สม

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบวัดพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีคุณภาพเที่ยงตรงและเชื่อมั่น 2) ทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ 3) เปรียบเทียบแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีความเสี่ยงต่อโรคหัวใจขาดเลือด ระหว่างผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิง และ 4) ค้นหาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชนเขตเมืองเพื่อป้องกันภาวะหัวใจขาดเลือด

การวิจัยผสมวิธีแบบมีลำดับ ประกอบด้วย 1) การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 690 คน แบบสอบถาม 7 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL และ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 12 คน ทำการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบวัดพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุมีคุณภาพเชื่อถือได้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.932 2) แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 461.39$, $df = 189$, Relative $\chi^2 = 2.44$, RMSEA = 0.046, SRMR = 0.040, CFI = 0.99, GFI = 0.94, AGFI = 0.92) 3) เปรียบเทียบแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ามีค่าเส้นสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงสาเหตุแตกต่างกันอยู่ 3 เส้นคือ ค่าอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อความไว้วางใจและพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพและอิทธิพลทางความคิดส่งผลต่อกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลงจากการทดสอบค่าเฉลี่ยตัวแปรแฝงของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่าง และ 4) ค้นพบแนวทางการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชนเขตเมืองเพื่อป้องกันภาวะหัวใจขาดเลือด มี 4 แนวทาง ได้แก่ การส่งเสริมพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเอง การส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสุขภาพ การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาเป็นแนวทางและนำไปพัฒนาระบบการให้บริการสุขภาพเชิงรุกในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชนเขตเมืองกลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรังเพื่อป้องกันการเกิดภาวะหัวใจขาดเลือด

การวิจัยผสมวิธี

Mixed

Methods –

Sequential

Exploratory

Qual – Quant

Design

เชิงคุณภาพนำ

ตามด้วยเชิง

ปริมาณ

นิพิฐพนธ์ แสงด้วง. (2560). เส้นทางการทำงานอาสา และรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมอาสา ที่ส่งผลต่อการคงอยู่ในการทำงานอาสา ของบุคลากรมหาวิทยาลัยภาครัฐ. ปรินญาณิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชุดา กิจธรรม.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทำความเข้าใจถึงการเข้าสู่เส้นทางการทำงานอาสา รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุและผลของการทำงานอาสา และการคงอยู่ในการทำงานอาสา ของบุคลากรมหาวิทยาลัยภาครัฐ 2) พัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมอาสา ที่ส่งผลต่อการคงอยู่ในการทำงานอาสา ของบุคลากรมหาวิทยาลัยภาครัฐ และ3) ศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ระหว่างกลุ่มบุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัย และกลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษียณอายุ ของมหาวิทยาลัยภาครัฐที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี แบบสำรวจตามลำดับ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า บุคคลนั้นเริ่มเข้าสู่เส้นทางการทำงานอาสา ผ่านช่วงวัยต่างๆ ตั้งแต่วัยเด็ก วัยเรียน วัยทำงาน จนถึงวัยเกษียณ ลักษณะของงานอาสาที่ทำจะสอดคล้องกับช่วงวัย ศักยภาพ และความสนใจของบุคคล โดยมีเงื่อนไขที่เป็นสาเหตุของการทำงานอาสา และยังคงทำงานอาสาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เป็นคนชอบช่วยเหลือผู้อื่น ยึดมั่นในคำสอนของศาสนา รับรู้ว่าตนเองมีคุณค่าและความสามารถที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค ต้องการเรียนรู้ในสิ่งใหม่หรือสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง ต้องการให้สังคมดีขึ้น ต้องการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง เป็นคนที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง และจากประสบการณ์และความประทับใจที่ได้จากการทำงานอาสา ทั้งนี้ เมื่อนำเงื่อนไขดังกล่าวเทียบเคียงกับ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้ว สามารถเทียบเคียงเข้ากับตัวแปร เพื่อการประมวลเอกสาร นิยามตัวแปร สร้างเครื่องมือวัด และทดสอบสมมติฐาน ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้ดังนี้ 1) ตัวแปรแรงจูงใจอาสา 2) ตัวแปรทุนทางจิตวิทยา 3) ตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคม 4) ตัวแปรสุขภาวะ และ5) ตัวแปรพฤติกรรมอาสา ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัย และบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษียณอายุ ของมหาวิทยาลัยภาครัฐที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 776 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความ

วิจัยแบบ

พหุระดับ

Multi- levels

research

ปริยานุช วิริยราชวัลลภ. (2559). อิทธิพลพหุระดับของการสอนงานตามหลักการจัดการของหัวหน้างานและสถานการณ์ทางจิตสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างมีผลสัมฤทธิ์สูงของข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม. ปรินญาณินพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณินพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง, อาจารย์ ดร. สุภาพร ธนะชานันท์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบแบบจำลองโครงสร้างพหุระดับของการสอนงานตามหลักการจัดการของหัวหน้างานและสถานการณ์ทางจิตสังคมระดับกลุ่มงานและระดับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานอย่างมีผลสัมฤทธิ์สูงของข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. กรมคุมประพฤติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมจำนวน 80 กลุ่มงาน และระดับบุคคล จำนวน 336 คน ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนของประชากร เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นแอฟฟาอยู่ระหว่าง 0.872 ถึง 0.961 วิเคราะห์ด้วยสถิติพหุระดับ ได้แก่ ค่า r_{wg} (Within – group agreement), ค่า ICC (Intraclass correlation coefficient) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันระดับเดียวและพหุระดับ และทดสอบแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นพหุระดับ MSEM ด้วยวิธีประมาณค่าแบบ MLR

ผลวิจัย 1) การปฏิบัติงานอย่างมีผลสัมฤทธิ์สูงของบุคคลได้รับอิทธิพลจากความผูกพันของบุคลากร และการเรียนรู้และพัฒนาของบุคลากร ด้วยอิทธิพลเท่ากับ 0.427 และ 0.336 ($p < .05$) 2) ความชัดเจนในบทบาทมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการปฏิบัติงานอย่างมีผลสัมฤทธิ์สูงของบุคลากร โดยผ่านทางความผูกพันของบุคลากร 3) อิทธิพลระดับกลุ่ม พบว่า การปฏิบัติงานอย่างมีผลสัมฤทธิ์สูงของกลุ่มงานได้รับอิทธิพลจากการสอนงานตามหลักการจัดการของหัวหน้างาน และความชัดเจนในบทบาทของกลุ่มงาน ($p < .05$) ด้วยค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.509 และ 0.596 4) อิทธิพลข้ามระดับ พบว่า ความพึงพอใจในงานของบุคลากรในกลุ่มงานได้รับอิทธิพลจากการสอนงานตามหลักการจัดการของหัวหน้างาน ความชัดเจนในบทบาทของกลุ่มงาน และความพึงพอใจในงานของกลุ่มงาน ($p < .05$) ด้วยค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.247 0.252 และ 0.574 ตามลำดับ นอกจากนี้ การสนับสนุนทางสังคมของเพื่อนร่วมงานในกลุ่มงานได้รับอิทธิพลจากบรรยากาศในการปฏิบัติงานในกลุ่มงาน ($p < .05$) ด้วยค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.981 การศึกษานี้ได้ข้อค้นพบที่สนับสนุนทฤษฎีพหุระดับเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรระดับบุคคลที่สามารถยกระดับเป็นความสัมพันธ์ระดับกลุ่มงานได้ (Homologous relationship)

วิจัยแบบ

พหุวิธี

Multi-

methods

research

ชื่อเรื่อง	การเผชิญปัญหาเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อพฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์: รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของโปรแกรม
ผู้วิจัย	จุฬาร คำมุงกุล
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. สุภารัตน์ ตันติวิวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของโปรแกรมเสริมสร้างการเผชิญปัญหาเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อพฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ โดยการวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงสาเหตุ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 5 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 371 คน และการวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากการวิจัยระยะที่ 1 ที่มีคะแนนพฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนต่ำ สุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้าในกลุ่มทดลอง จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามมาตรฐานค่า 6 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .85 ถึง .94 ผลการวิจัยระยะที่ 1 พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพบว่า พฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากความหมายในชีวิต ความหวัง การเห็นคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคมในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ พฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความคิดสร้างสรรค์ จิตวิญญาณ และการเผชิญปัญหาแบบมุ่งที่ปัญหา ผ่านความหมายในชีวิต ความหวัง และการเห็นคุณค่าในตนเอง และผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมเสริมสร้างการเผชิญปัญหาเพื่อการเปลี่ยนแปลงมีความหมายในชีวิต ความหวัง การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในหลังการทดลองทันที และกลุ่มทดลองยังมีความหมายในชีวิต ความหวัง การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนเพิ่มสูงขึ้นในหลังการทดลองทันทีและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถชี้ให้เห็นตัวแปรสำคัญที่เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เสริมสร้างทักษะการเผชิญปัญหาเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและความคงทนของคุณลักษณะทางจิตเชิงบวกและพฤติกรรมกำกับการปรับตัวในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิทยาการ

พระมหาสุชัย แซ่เถียร. (2559). แบบจำลองเชิงสาเหตุของพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาและผลของโปรแกรมการฝึกคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รศ. ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง, ผศ. ดร. จินตนา ตันสุวรรณนท์

การวิจัยเชิงปริมาณพหุวิธีนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาและศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของนักเรียน ในการวิจัยระยะที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 564 คน ได้จากการสุ่มแบบสามขั้นตอน และการวิจัยระยะที่ 2 ได้จากนักเรียนในการวิจัยระยะที่ 1 จำนวน 3 ห้อง เข้าร่วมโปรแกรมด้วยวิธีการสุ่มแบบสองขั้นตอนประกอบด้วยการสุ่มแบบกลุ่มและการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง A จำนวน 20 คน กลุ่มทดลอง B จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบเลือกตอบ และแบบสอบถามมาตรฐานวัดประมาณค่า 4 ระดับที่มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .60 - .82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ LISREL MANOVA และ MANCOVA ซึ่งผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 พบตัวแปรเชิงสาเหตุสำคัญที่นำมาออกแบบเนื้อหาโปรแกรมฝึกทักษะการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาในการวิจัยเชิงทดลองระยะที่ 2

ผลการวิจัยระยะแรก พบว่า แบบจำลองเชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ [(χ^2) 137.6, df = 59, p = .00, SRMR = .041, RMSEA = .049, GFI = .96, AGFI = .94, (χ^2/df) = 2.32, NFI = .97, CFI = .98, PNFI = .72, PGFI = .61] อิทธิพลครอบครัส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาและการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการด้วยค่าอิทธิพลเท่ากับ .53 และ .56 ตามลำดับ และการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาเท่ากับ .15 อิทธิพลครอบครั อิทธิพลกลายานมิตร มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาผ่านการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการ เท่ากับ .08 และ .08 และผลการวิจัยระยะที่สอง ได้ผลการทดลองว่า ในการวัดครั้งที่ 2 นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการฝึกคิดตามหลักโยนิโสมนสิการร่วมกับได้รับโปรแกรมการส่งเสริมอิทธิพลจากครอบครัวผ่านคู่มือสำหรับผู้ปกครอง (กลุ่มทดลอง A) นักเรียนที่ได้รับเฉพาะโปรแกรมการฝึกคิดตามหลักโยนิโสมนสิการ (กลุ่มทดลอง B) มีการคิดโยนิโสมนสิการสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม (กลุ่มควบคุม C) ในการวัดครั้งที่ 3 กลุ่มทดลอง A กลุ่มทดลอง B มีการคิดโยนิโสมนสิการและพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาสูงกว่ากลุ่มควบคุม C ในการวัดครั้งที่ 3 กลุ่มทดลอง A มีการคิดโยนิโสมนสิการและพฤติกรรมกำกับการปรับตัวด้วยปัญญาสูงกว่ากลุ่มทดลอง B ทั้งนี้ พบว่า มีการ

วิจัยแบบ

กลุ่มพหุ

Multi-

groups

research

ชื่อเรื่อง	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการเสริมสร้างพลังและความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาธารณสุข
ผู้วิจัย	กมล อาจดี
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังศินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา ภัทรวิวัฒน์

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบและเปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาปริญญาตรีในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก จำนวน 760 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนมาจากสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน จำนวน 380 คน และสาขาวิชาทันตสาธารณสุข จำนวน 380 คน รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.87 ถึง 0.97 และใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงเส้นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยค่าสถิติที่ยอมรับได้ ($X^2 = 333.77$, $df = 81$, $RMSEA = .064$, $CFI = 0.99$, $SRMR = .038$, $AGFI = 0.92$) ผลการทดสอบเส้นอิทธิพล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุด ได้แก่ การเสริมสร้างพลังที่เป็นแหล่งทรัพยากรบริบทสังคม ($TE = .60$) และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชน ($TE = .22$) ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชน ($DE = 0.55$) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ($IE = 0.13$) โดยปัจจัยทั้งหมดอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมได้ร้อยละ 48 และ 2) ผลการเปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์ฯ พบว่า ทั้ง 2 สาขาพบมี 4 เส้นอิทธิพลเชิงสาเหตุที่แตกต่างกัน และมีค่าเฉลี่ยตัวแปรแฝงพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมฯ ของนักศึกษาสาธารณสุขควรมีการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเอง ควบคู่กับความรอบรู้ด้านสุขภาพให้เพิ่มสูงขึ้นด้วย

วิจัยแบบ

ผสมวิธี

พหุระยะ

Multi - Phase mixed methods research

ชื่อเรื่อง	โปรแกรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจต่อพฤติกรรมกาให้การดูแลผู้สูงอายุโรคเบาหวานของญาติผู้ให้การดูแล: การวิจัยผสมวิธี
ผู้วิจัย	ดลฤดี ทับทิม
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. อรพินทร์ ชูชม

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยผสมวิธี มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้มแข็งทางใจ และวิธีการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจในการให้การดูแลผู้สูงอายุที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน และเพื่อหาประสิทธิผลของโปรแกรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจต่อพฤติกรรมกาดูแลผู้สูงอายุโรคเบาหวานของญาติผู้ให้การดูแล แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ญาติผู้ให้การดูแลผู้สูงอายุโรคเบาหวาน จำนวน 6 คน 2) เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือญาติผู้ให้การดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 40 คน สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน โดยใช้แบบวัดความเข้มแข็งทางใจ และพฤติกรรมกาให้การดูแลผู้สูงอายุโรคเบาหวาน วิเคราะห์ข้อมูลโดย วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเมื่อมีการวัดซ้ำของกลุ่มทดลองและวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัยระยะที่ 1 พบว่า สภาพปัญหาประกอบด้วย 2 สถานการณ์หลัก ได้แก่ 1) ความขัดแย้ง 2) การปรับชีวิตประจำวัน สาเหตุที่ไปสู่ความเข้มแข็งทางใจ พบว่า 1) สาเหตุภายนอก คือ การได้รับข้อมูล การได้รับความร่วมมือ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง 2) สาเหตุจากภายใน คือ มีความภาคภูมิใจในตัวเอง, การมองโลกในแง่ดี วิธีการสร้างความเข้มแข็งทางใจ พบว่า มี 3 รูปแบบ คือ 1) สร้างจากตนเอง 2) สร้างจากผู้สูงอายุที่เป็นเบาหวาน 3) สร้างจากบุคลากรทางการแพทย์ พฤติกรรมกาดูแลพบว่า มีการดูแล 5 ด้าน คือ อาหาร การออกกำลังกาย การรับประทานยา การตรวจรักษา และการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า 1) กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความเข้มแข็งทางใจ และพฤติกรรมกาให้การดูแลสูงกว่าระยะก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความเข้มแข็งทางใจ และพฤติกรรมกาให้การดูแลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาความเข้มแข็งทางใจ ของญาติผู้ให้การดูแล

นัชชีมา บาเกาะ. (2560). *ทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกและทุนทางสังคมที่มีต่อการจัดการตนเองและการจัดการภายในครอบครัวของครูสตรีมุสลิมสมรส ที่นำไปสู่ครอบครัวเข้มแข็ง ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. ปริญญานิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรดวงจันทร์.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการให้ความหมาย องค์กรประกอบ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตนเองและการจัดการภายในครอบครัวที่ทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง 2) ทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการตนเองและการจัดการภายในครอบครัวที่มีต่อครอบครัวเข้มแข็ง และพัฒนาแนวทางการปฏิบัติที่ดีของสตรีมุสลิมที่นำไปสู่ครอบครัวเข้มแข็ง ซึ่งแบ่งการศึกษาเป็น 3 ระยะ คือ 1) การสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มสตรีมุสลิมสมรสไม่ต่ำกว่า 10 ปี มีบุตรอย่างน้อย 1 คน จำนวน 7 คน 2) รูปแบบโครงสร้างเชิงสาเหตุ ในกลุ่มตัวอย่างครูสตรีมุสลิมสมรสที่มีบุตร จำนวน 447 คน และ 3) การอภิปรายกลุ่ม เพื่อพัฒนาร่างแนวทางการปฏิบัติที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 และระยะที่ 2 จำนวน 11 คน

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการตนเองและการจัดการภายในครอบครัว หมายถึง การที่ครูสตรีมุสลิมสมรสมีความสามารถในการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและสมาชิกในครอบครัว และมีการปฏิบัติกิจกรรมในครอบครัวตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ มี 5 องค์กรประกอบ ได้แก่ 1) การได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัว 2) การแก้ปัญหาตนเองและครอบครัว 3) การมองในมุมบวก 4) การได้รับความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง และ 5) การใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหาสำหรับครอบครัวเข้มแข็ง หมายถึง ครอบครัวที่นำหลักการของศาสนาอิสลามมาใช้ในการดำเนินชีวิตครอบครัว โดยที่สมาชิกภายในครอบครัวของครูสตรีมุสลิมสมรส มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการทำหน้าที่เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์ในโครงสร้างต่างๆ ของครอบครัว มี 8 องค์กรประกอบ ได้แก่ 1) การนำหลักศาสนาอิสลามมาใช้ในการชีวิต 2) ความสามารถในการจัดการความเครียดและวิกฤต 3) การแสดงความรักอย่างเปิดเผยและให้กำลังใจคนในครอบครัว 4) การใช้เวลาร่วมกันในครอบครัว 5) การช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน 6) การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม 7) การเชื่อฟังสามี และ 8) การสื่อสารเชิงบวก และพบว่าเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) เงื่อนไขจากตัวบุคคล ประกอบด้วย มีความรับผิดชอบ มีการบริหารและจัดการเวลาที่ดี มีความเป็นผู้นำ มีวินัย มีการมองโลกในแง่ดี มีความมั่นใจในตนเอง มีความหวังในชีวิต และมีความสามารถในการปรับตัวต่อปัญหา และ 2) เงื่อนไขทางสังคม ประกอบด้วย การอาศัยอยู่ในบรรยากาศอิสลาม การได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากบุคคลในครอบครัว และการได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการตนเองและการจัดการภายในครอบครัวที่มีต่อครอบครัวเข้มแข็ง ภายหลังการปรับแก้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ▶ ใน 1-3 ปี จะได้อะไรที่เป็นรูปธรรม
- ▶ **Output Outcome** เช่น เชิงวิชาการได้องค์ความรู้ใหม่ พัฒนาพื้นที่ พัฒนาศักยภาพแต่ละระดับ นโยบายแต่ละระดับ เชิงพาณิชย์
- ▶ **sustainability** เช่น ชุมชนต้นแบบ มีกลไก/ระบบเกิดขึ้น
- ▶ **expandable** เช่น ฝึกอบรม/ถ่ายทอดขยายผลในหลายพื้นที่

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ▶ ตัวบ่งชี้ว่าท่านมีความรู้ในเรื่องที่ทำ หรือไม่
- ▶ ขาดการลำดับความคิด ที่สอดคล้องกับชื่อเรื่องหรือโจทย์วิจัย
- ▶ กว้างไปเสียทุกอย่าง
- ▶ ขาดการศึกษาเรื่องที่จะทำ
- ▶ ศึกษาามากมายตรงเรื่องเหมือนส่งตำรา
- ▶ ลอกตามๆกันมา ไม่มีบทวิเคราะห์/สรุปของตนเอง
- ▶ ไม่เรียบเรียงเรื่องราวให้เป็นหมวดหมู่
- ▶ บรรณานุกรม

วิธีวิจัย

- ▶ มองเห็นเป็นขั้นตอนที่เป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้
- ▶ **What and how**
- ▶ เครื่องมือ
- ▶ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ▶ การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

- ▶ ใคร ได้มาอย่างไร ทำไม
- ▶ ความเป็นไปได้
- ▶ **Participatorial**

งบประมาณ

สอดคล้องกับปริมาณงาน

งบประมาณใช้ในการทำงานวิจัยจริงๆ

ไม่มีการให้ครุภัณฑ์

ไม่หมดไปกับเบี้ยเลี้ยงที่พัก

ใช้ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

สำคัญมาก

- ▶ Plagiarism ตัวอย่าง Turnitin
- ▶ การขออนุญาตหน่วยงานต่างๆ ถ้าต้องการทำงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับคน

▶ <https://www.nrct.go.th/>

▶ การวิจัย ทุณการวิจัย มุ่งเป้า ข้าวทุนวิจัย

▶ [flagship 2563](#) - มิติทางศิลปะ

▶ ทุน ววน

▶ ทุนความร่วมมือกับต่างประเทศภายใต้ **MOU**

▶ ทุนบัณฑิตศึกษา

▶ ทุนคปก

แบบฟอร์มข้อเสนอแผนงานวิจัยเชิงหลักการ (Concept Proposal)

เพื่อของบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

ปีงบประมาณ 2564

แพลตฟอร์ม (Platform)
โปรแกรม (Program)
โปรแกรมน้อย (Sub Program)
เป้าหมาย (Objective)
ผลลัพธ์ที่สำคัญ (Key Result)

* ให้เลือกจากระบบ โดย

- ผลลัพธ์ที่สำคัญ (Key Result) สามารถเลือก KR ของ Objective ภายใต้ Program ที่เลือก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อโครงการ/แผนงานวิจัย

(ภาษาไทย)

(ภาษาอังกฤษ)

ประเภทโครงการ ☐ โครงการเดี่ยว ☐ โครงการชุด

2. โครงการภายใต้แผนงานวิจัย

โครงการวิจัยที่ 1

โครงการวิจัยที่ 2

3. ลักษณะแผนงานวิจัย

☐ แผนงานใหม่ ดำเนินงานจำนวนปี

☐ แผนงานต่อเนื่องจำนวนปี โดยเริ่มรับงบประมาณในปี.....

ดำเนินการเป็นปีที่

4. งบประมาณของแผนงานวิจัย

งบประมาณตลอดแผนงาน โดยแยกเป็น งบประมาณแผนงานวิจัย และโครงการวิจัย (กรณีของบประมาณเป็นแผนงานต่อเนื่อง ระยะเวลาดำเนินการวิจัยมากกว่า 1 ปี ให้แสดงงบประมาณตลอดแผนการดำเนินงานจำแนกรายปี)

5.รายละเอียดของคณะผู้วิจัย (ใช้ฐานข้อมูลจากระบบสารสนเทศกลางเพื่อบริหารงานวิจัยของประเทศ) ประกอบด้วย

- ชื่อ-สกุล
- ตำแหน่งในโครงการ

6. สรุปหลักการและเหตุผล (ระบุปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการ)

- ปัญหา/ประเด็นหลักที่เกิดผลกระทบ
- แนวทางดำเนินการ
- ผลที่คาดว่าจะได้รับที่สามารถวัดได้และระยะเวลาที่จะเกิดผล

7. กรอบการวิจัย (กรอบและแต่ละกลยุทธ์ของโครงการวิจัย ระบุวิธีการดำเนินงานของโครงการวิจัย โดยเชื่อมโยงขั้นตอนการทำการวิจัยระหว่างโครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการวิจัยอย่างสมบูรณ์ถูกต้อง และชัดเจนถึงการมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักเสียวกันเพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จของโครงการวิจัยนี้อย่างเป็นรูปธรรม)

8. หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับ ที่	งบประมาณ	ชื่อหน่วยงาน/ บริษัท	แนวทางร่วม ดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบ ตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุนใน รูปแบบอื่น (in-kind)
1					
2					

9. แผนงานการดำเนินงานวิจัย

- รูปแบบ/วิธีการวิจัย
- สถานที่ทำวิจัย

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ Key Result – 1 (ตัวชี้วัดหลัก) จำแนกตามงบประมาณ และ KOR

- จำนวน (ผลที่ส่งใน KOR)
- หน่วยงาน (ตาม KOR)
- ผลสำคัญที่จะเกิดขึ้น (ระบุเป็นค่าเป้าหมายที่ชัดเจน)
- ผู้ที่จะได้รับผลกระทบ

การประเมินระดับแผนงาน

เกณฑ์การพิจารณา		A	A-	B	B-	C	C-	D	NA
1.	ความสอดคล้องของแผนงานกับยุทธศาสตร์ และพันธกิจของหน่วยงาน								
2.	ประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงาน/ ผลสัมฤทธิ์ของแผนงานต่อเนื่อง								
3.	ความพร้อมของหน่วยงาน/ เครื่องมือ/ ครุภัณฑ์								
4.	ความเหมาะสมของงบประมาณกับแผนงานและผลงานที่ส่งมอบ								
5.	ความสอดคล้องของแผนงานย่อย/ โครงการ ภายใต้แผนงาน								
6.	ความซ้ำซ้อนของแผนงานกับแผนงาน/โครงการอื่นของประเทศ								
7.	ความซ้ำซ้อนของแผนงานย่อย/ โครงการ กับโครงการอื่นของประเทศ								
8.	ความเป็นไปได้ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์หรือแก้ไขปัญหา								
9.	ความจำเป็นในการจัดซื้อครุภัณฑ์ (ถ้ามี)								

(การคิดคะแนน เกรด A = 10, A- = 8, B = 6, B- = 4, C = 3, C- = 2, D = 1, NA = ไม่สามารถประเมินได้)

กรอบวิจัย ทูม flagship 2563

ทั้งนี้ สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 มีหลายปัจจัย หากแต่เรา สามารถแบ่งมิติการศึกษาออกได้เป็น 4 มิติใหญ่ด้วยกัน คือ

1. มิติของโลกดิจิทัล ซึ่งหมายรวมถึงพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและปัญญาประดิษฐ์ พัฒนาการของโลกดิจิทัลทำให้มนุษย์ต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายใหม่ๆ ต้องปรับตัวให้เข้ากับสื่อใหม่และ การนำเสนอตัวตนในรูปแบบใหม่ๆ นอกจากนั้น พัฒนาการของปัญญาประดิษฐ์ในด้านต่างๆ อาทิ การแปล การวินิจฉัยโรค
2. มิติของภาษา ในศตวรรษที่ 21 ภาวะโลกาภิวัตน์เกิดขึ้นอย่างรุนแรงมากขึ้น ผู้คนอพยพ เดินทางข้ามพรมแดนประเทศกันมากขึ้น การติดต่อสื่อสารข้ามพรมแดนชาติ กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา หากแต่ทุนมนุษย์ โดยเฉพาะคนไทย กลับมีข้อจำกัดเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ไม่สามารถสื่อสารกับคน ต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในยุคที่ มนุษย์กลายเป็นพลเมืองโลก

3. มิติของศิลปะ ในขณะที่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมกลายเป็นกลจักรสำคัญของการพัฒนา ประเทศ ศิลปะ กลับมามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ในยุคแห่งความผันผวน โดยเฉพาะเมื่อศิลปะ นอกจากจะเป็นพื้นที่ที่มนุษย์ใช้เพื่อพักผ่อนจิตใจ หากแต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้มนุษย์ได้คิดใคร่ครวญ และ ไตร่ตรองเกี่ยวกับชีวิตและความหมายของการดำรงชีวิต คุณค่าของศิลปะในแง่นี้จึงสำคัญและจำเป็นต่อ การหล่อหลอมทุนมนุษย์ เนื่องจากเป็นการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ทำให้เกิดความละเอียดละไม มีสุนทรียภาพ ในการดำรงชีวิต อีกทั้งศิลปะยังอาจเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะยึดโยงมนุษย์กับรากเหง้าหรือชุมชน ทำให้ พัฒนาการของอัตลักษณ์มนุษย์มีเสถียรภาพและส่งผลต่อการสร้างความแข็งแกร่งของชุมชนได้ในอีกทาง หนึ่ง นอกจากนั้น ศิลปะยังเป็นฐานที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้อย่างยั่งยืน ดังจะเห็น ได้จาก ตัวอย่างมากมายในนานาประเทศที่การพัฒนาศิลปะเป็นหลักหมายของการพัฒนาประเทศ

4. มิติของจริยธรรม ปฏิเสธไม่ได้ว่าในยุคแห่งความผันผวน มนุษย์เผชิญหน้ากับปัญหาในการ อยู่ร่วมกันในสังคมเนื่องจากลัทธิปัจเจกนิยมทำให้มนุษย์ยึดแต่ตนเองเป็น ศูนย์กลางและใส่ใจต่อคนอื่นรอบข้าง น้อยลง มนุษย์ต้องการเข็มทิศเพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับ การดำเนินชีวิตมากขึ้น

Thank you